

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 536
din data de 24.09.2014**

Dosar nr.: 425/2014

Petiția nr.: 4579/03.07.2014

Petent: Romani CRISS

Reclamat: C. T. P.

Obiect: publicarea unui articol care aduce atingere demnității romilor

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.1.1. Romani CRISS cu sediul în loc. București, str. Răspânțiiilor, nr. 11, sector 2

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. C. T. P. cu sediul în București, Piața Presei Libere, nr. 1, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta sesizează aspecte ce privesc publicarea unui articol în data de 23 iunie 2014, care aduce atingere demnității romilor și crează o atmosferă degradantă și ofensatoare împotriva romilor.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările ulterioare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 22.07.2014 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.3. La audierea din 22.07.2014 părțile au fost prezente.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Prin petiția nr. 4579 din 03.07.2014, petenta arată că, în data de 23 iunie 2014, reclamatul a publicat un articol care aduce atingere demnității romilor și crează o atmosferă degradantă și ofensatoare împotriva romilor, "Astă toamnă am participat la Paris la o întâlnire internațională. Cea mai neplăcută situație de care m-am lovit a fost confundarea, voită sau nu, a țiganilor autori de infracțiuni pe bandă rulantă în Franța cu români. M-am străduit cât am putut să explic că acești țigani hoți, cerșetori, criminali, nu au legătură cu românii. Că au o cultură internațională a fărădelegii, proprie etniei lor, căreia trebuie să-i facă față întreaga Europă, nu România de una singură".

4.1.2. Reclamatul vorbește despre "un clan țigănesc al crimei organizate", folosind conceptul de *infracționalitate țigăneasca*, Acest concept este caracteristic mediilor fasciste și xenofobe. Astfel de discurs este promovat de organizații de extrema dreaptă, precum Garda maghiară. În cauza *Vona împotriva Ungariei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut faptul că "*infracționalitatea țigăneasca*" este un concept rasist (Par. 61).

4.1.3. Asocierea romilor cu fenomenul de infracționalitate, pe lângă faptul că este dovada clară a unei gândiri rasiste, crează o situație de inferioritate bazată pe criteriul originii etnice a comunității romi față de restul populației, prin atingerea adusă dreptului la demnitate a membrilor săi. Autorul descrie romii ca "hoți, cerșetori, criminali", negând orice legătura a acestei etnii cu românii și evidențiind faptul că romii au "o cultură internațională a fărădelegii, proprie etniei lor". Astfel, reclamatul nu numai că asociază infracționalitatea cu etnia romă, dar atribuie acest fenomen culturii acestei etnii.

4.1.4. O speță relevantă pentru contextul asocierii fenomenului de infracționalitate cu o minoritate etnică este cauza *Romani CRISS vs. Inspectoratul Județean de Poliție Hunedoara*, cauza care a fost pe rolul Consiliului National pentru Combaterea Discriminării, privind prezentarea către publicul larg a unor informații referitoare la cazurile cu care se confruntă poliția în județ, însă menționând apartenența etnică a făptuitorului, doar în cazul romilor. Prin Hotărârea nr. 351 din 14.11.2005, ***Colegiul Director al Consiliului National pentru Combaterea Discriminării a constatat și sancționat fapta, reținând, inter alia, că "prin publicarea unor informații neverificate și cu stricta referire doar la apartenența etnică a unor infractori, considerăm ca s-a creat o imagine negativă a comunității de romi din județul Hunedoara"***.

4.1.5. CEDO arată în cauza *D.H. împotriva Cehiei*, faptul că romii au devenit o categorie specială de minoritate dezavantajată și vulnerabilă, având în vedere istoria acestora (Par. 182). În cauzele *Orsus* și alții împotriva *Croației* (Par. 147-148), și în *Horvath* și *Kiss* împotriva *Ungariei* (Par. 102), CEDO dezvoltă și subliniază că statutul special al romilor impune o protecție specială. Astfel, poziția lor vulnerabilă impune măsuri speciale pentru a răspunde nevoilor acestora.

4.1.6. Petenta susține că afirmațiile publicate sunt cu atât mai grave cu cât au loc într-un context nefavorabil romilor, în sensul în care în Europa atitudinea față de romi a devenit extrem de ostilă și de intolerantă (ex: discursul public, precum și crimele motivate rasial din Ungaria, conflictele din Bulgaria, discursul politicienilor din Olanda și Elveția, fanarul rom bătut cu bestialitate în Franța). Astfel, ultimii ani au generat o înmulțire exponențială a măsurilor represive, a politicilor guvernamentale rasiste, a retoricii extremiste și a atacurilor violente ale extremiștilor, îndreptate împotriva romilor.

4.1.7. Contextul în care reclamatul a publicat articolul care reprezintă obiectul plângerii, și anume cazul în care sunt implicați *M. B.* (fratele *președintelui* României) și *S. A.*, a fost analizat în cadrul unui sondaj al Institutului Roman pentru Evaluare și Strategie. Concluziile raportului arată îngrijorător faptul că *dezbaterele* difuzate de *mass-media* legate de caz au "*deteriorat percepția relațiilor interetnice din România*". Sondajul arată că "*indicatorii care măsoară percepția despre discriminare s-au modificat drastic față de anul trecut, iar acceptabilitatea romilor a scăzut în ultimele zile*".

4.1.8. Petenta susține că reclamatul este o figură publică larg cunoscută, ceea ce agravează efectele pe care un astfel de limbaj le poate avea față de cititori. Pericolul unui astfel

de discurs și efectele asupra publicului larg sunt subliniate și de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza *Feret împotriva Belgiei*, afirmând faptul că astfel de discurs poate este "în mod inevitabil de natură să genereze în rândul publicului, în special în rândul publicului mai puțin informat, sentimente de neîncredere, respingere sau ură față de străini".

4.1.9. După cum a arătat în mod constant în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului apreciază că libertatea de exprimare, protejată prin art. 10 din Convenție, comportă îndatoriri și responsabilități speciale, în sensul în care nu se poate exercita în sensul prejudicierii imaginii sau demnității personale. Or, reclamatul tocmai în sensul acesta înțelege să își exercite dreptul la libera exprimare. Curtea Europeană a Drepturilor Omului mai arată, în cauza *Erbakan împotriva Turciei*, faptul că societățile democratice trebuie să prevină și să sancționeze toate formele de exprimare care „răspândesc, instiga, promovează sau justifică ura, bazată pe intoleranță”.

4.1.10. Mai mult decât atât, în mai multe cauze în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a stabilit faptul că libertatea de exprimare garantată de Convenție nu poate fi invocată pentru a îndeplini un act "ce urmărește distrugerea drepturilor sau libertăților recunoscute de prezenta Convenție". Astfel, în mai multe cauze în care aplicanții au invocat libertatea de exprimare pentru a justifica un discurs rasist sau instigator la ură, Curtea Europeană a decis aplicarea Articolului 17 din Convenție, cu privire la interzicerea abuzului de drept.

Așa cum prevede Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Lingens împotriva Austriei*, presa nu trebuie să depășească limite fixate, în special, cea a „protecției reputației altei persoane”.

4.1.11. Petenta consideră că, în ceea ce privește pragul minim de gravitate a faptei de discriminare, acesta este întrunit, având în vedere pe de-o parte faptul că afirmațiile din articol sunt clare în ceea ce privește mesajul negativ cu privire la romi, iar pe de altă parte acestea au loc în contextul în care împotriva romilor se săvârșesc o serie de abuzuri, discriminări și violențe motivate rasial.

4.1.12. Petenta consideră că este o generalizare grosolană, în speță, asocierea romilor cu fenomenul infracțional, atentează în mod grav, direct, explicit la adresa demnității umane a persoanelor aparținând etniei, persoane care se regăsesc asociate, în mod colectiv, rasist și discriminatoriu, cu un mod de comportament infracțional.

4.1.13. Petenta susține că s-a încălcat limita libertății de exprimare, iar CNCD are nu doar dreptul de a interveni dar și de a lua măsuri raportat la încălcarea dreptului de a nu fi supus discriminării, dar și obligația de a face acest lucru (a se vedea, soluția dată de CEDO în cauza *Jersild c. Danemarcei*). Ca mijloace de probă: articolul de presă care face obiectul plângerii (<http://vAvw.gandul.info/puterea-gandului/familia-basescu-il-aiuta-pe-doctorul--ponta-sa-opereze-12820123>)

Sușinerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată a susținut în cadrul ședinței de audieri din data de 22.07.2014, faptul că nu a folosit expresia „infracționalitate țigăneasă”. Referitor la diversele infracțiuni comise de țigani în Franța, este un fapt confirmat de autorități, mass-media. Reclamatul a precizat faptul că nu a spus că țiganii nu sunt cetățeni români, că nu sunt beneficiarii unor drepturi ca orice etnic român, nu a spus că trebuie să ne detașăm de responsabilitatea față de această etnie. Caracteristica etniei rome este cea a mobilității, sunt nomazi prin definiție în toată Europa. Romii nu sunt etnici români, sunt cetățeni români de etnie romă. De asemenea, partea reclamată susține că nu este de acord cu asimilarea românilor cu aceste persoane. Nu a susținut nicio diferențiere între români și țigani din punct de vedere al responsabilității statului român față

de toți cetățenii acestui stat. Statul român nu s-a ocupat de integrarea romilor “aflați în libertate. Referitor la cultura etnicilor, reclamatul arată că acestea sunt persoane care aderă la o anumită cultură din 1850. Este binecunoscut faptul că etnicii romi reușesc foarte ușor la cultura infraționalității, *exemplu situația furtului de curent de la Sintești*. În același mod a afirmat și a susținut că există o cultură a corupției și a traficului de persoane în rândul romilor. Nu a fost reclamat nicio clipă de români față de această afirmație. A mai susținut și faptul că, criticile sale nu discriminează o anumită etnie.

4.2.2. La audieri s-a pus în vedere părților posibilitatea medierii. Petenta a dorit medierea însă reclamatul a susținut că nu poate vorbi de scuze, întrucât nu a făcut diferențieri între cetățeni români și cetățeni romi. Titularul de dosar a acordat termen două săptămâni pentru identificarea unei posibilități de mediere.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține faptul că reclamatul a publicat un articol în data de 23 iunie 2014, care aduce atingere demnității romilor și crează o atmosferă degradantă și ofensatoare împotriva romilor.

5.2. **În drept**, Colegiul director reține că în cazul de față ne raportăm la libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportat la articolul publicat de către reclamat, obiect al prezentei petiții. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și în consecință se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

5.3. Este dincolo de orice dubiu, că dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratamentul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratând pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa.

5.4. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie:

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim**,
- **să fie necesară într-o societate democratică și**
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

5.5. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că acest text de lege trebuie coroborat cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

5.6. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a cetățenilor de etnie romă din România.

5.7. Protecția demnității unei persoane aparținând unei minorități, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcarea a demnității umane, ca

drept constituțional protejat, afirmațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriu etnic,
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de etnia acestora – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

5.8. **Colegiul director constată că primele două condiții** (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) **pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.**

5.9. **Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea exprimare „este necesară într-o societate democratică”.** În acest demers Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

5.10. Astfel, în cazul de față, ne raportăm la libertatea de exprimare și corelativ la dreptul de a nu fi supus discriminării. Dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratatul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratatul pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa.

5.11. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în Art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în aliniatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.”

5.12. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că **“libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale.** Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include **„nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.”** (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

5.13. În acest sens, “Presa joacă un rol esențial într-o societate democratică. Deși nu trebuie să depășească, între alte limite, și pe aceea a protecției reputației altora, este de datoria presei să transmită informații și idei cu privire la toate chestiunile de interes public. (CEDO, 26 noiembrie 2001, cauza Observer și Guardian vs. United Kingdom, parag.59, cauza Bladet Tromso and Stensaas v. Norway, parag.59, 24 iunie 2004, cauza Von Hannover vs. Germany, parag.58).

5.14. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discuții a chestiunilor de interes general, și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra.

5.15. Articolul publicat de partea reclamată în cotidianul Gândul "Astă toamnă am participat la Paris la o întâlnire internațională. Cea mai neplăcută situație de care m-am lovit a fost confundarea, voită sau nu, a țiganilor autori de infracțiuni pe bandă rulantă în Franța cu români. M-am străduit cât am putut să explic că acești țigani hoți, cerșetori, criminali, nu au legătură cu românii. Că au o cultură internațională a fărădelegii, proprie etniei lor, căreia trebuie să-i facă față întreaga Europă, nu România de una singură", aduce atingere demnității romilor și crează o atmosferă degradantă, ofensatoare de natură a avea un puternic caracter discriminator și defăimător împotriva romilor.

Trebuie avute în vedere stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative, atât de către societate în general cât și de jurnaliști, rolul acestora fiind deosebit de important în formarea unei societăți care își respectă toți semenii săi, fără nici un fel de deosebire.

5.16. Libertatea de exprimare este un drept recunoscut de societate Curtea europeană a drepturilor Omului statuând deseori, pe baza jurisprudenței sale bine stabilite, că presa joacă un rol esențial într-o societate democratică, dar ea nu trebuie să încalce anumite limite care țin în plus de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

5.17. Garanția oferită jurnaliștilor de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, după cum a subliniat Curtea Europeana a Drepturilor Omului prin jurisprudența sa (a se vedea cauza Stângu și Scutelnicu împotriva României, par. 49 și 51), este subordonată condiției ca cei în cauză să acționeze cu bună credință, în sensul de a furniza informații exacte și demne de credit, cu respectarea deontologiei jurnalistice.

5.18. Se poate constata că articolul publicat prin intermediul presei fiind de natură a crea o atmosferă ostilă și degradantă la adresa etniei rome demnitatea acestora fiind lezată prin asocierea acestora cu o activitate incriminată de lege. Totodată faptele unor persoane nu pot fi puse în sarcina întregii comunități ale etniei rome.

5.19. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură afirmațiile părții reclamate au o natură discriminatorie, astfel cum este prevăzut în art. 2 alin.1 al O.G. nr.137/2000 republicată.

5.20. Potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist - șovină, de instigare la ură rasială sau națională ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

5.21. În doctrina de specialitate privitoare la dreptul la opinie și exprimare, precum și exercitarea acestuia, se remarcă, sub acest aspect, că Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colectia de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagărdării siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”.

5.22. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: "orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare" și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: "exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora."

5.23. Colegiul director reține faptul că afirmațiile părții reclamate au un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constatând astfel săvârșirea unei fapte de discriminare.

5.24. Raportat la fapta de discriminare constatată, Colegiul director dispune sancționarea cu amendă contravențională în cuantum de 2000 lei a părții reclamate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin. 2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constatarea săvârșirii unei fapte de discriminare potrivit art. 2 alin. 1 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Sancționarea domnului Cristian Tudor Popescu, cu adresa de domiciliu în București, str. Ferarilor, nr. 52, ap.1, sector 1, cu amendă contravențională în cuantum de 2000 lei, potrivit prevederilor art. 26 alin. 1 din OG nr. 137/2000 R coroborat cu prevederile art. 6 din OG nr. 2/2001 privind Regimul juridic al contravențiilor;

3. O copie a hotărârii se va transmite părților;

4. Prezenta hotărâre se va comunica și Direcției Generale de Taxe și Impozite Locale sector 1 București pentru plata amenzii.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

VIII. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda se va achita la Direcția de Taxe și Impozite Locale a sectorului 1 București, dovada plății se va trimite către CNCD în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii. În caz contrar CNCD va lua măsurile legale necesare.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora - Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

LAZĂR Maria – Membru

STANCIU Claudia Sorina – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Motivele de fapt și de drept redactate S.C.S.
Tehnoredactat V.F. Data: 15.10.2014

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.